

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
18:26	19:25	20:01
18:24	19:28	20:05
18:26	19:24	20:01

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

י"ו ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ה' תשרי תשע"ט ♦ גיליון 31 ♦ פרשת וילך

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

יתגדל ויתקדש שמייה רבה

פה יכול יהודי פשוט שאין לו כלום בעולם לבקש מהקב"ה...

המלך הקדוש!

עודנו שרויים ברושם העילאי ובתחושות הנעלות, שהותירו בנו חותם בל יימחה מימי ראש השנה, מרוממי הרוח ומעוררי הלב. לבו של כל יהודי באשר הוא רטט בקדושה בשמיעת קול שופר, התרגש בקריאת 'המלך' בדבקות, התרונן בתפילת המוסף, עד שכמעט יצא בריקוד באמצע תפילת העמידה...

עכשיו, אנו מצויים בשבת מיוחדת, 'שבת שובה'. שבת שבמהותה מסמלת את התשובה, ועל ענייני השבת בהדגשה. שבוע ימים יש בין ראש השנה ליום הכיפורים, וכל יום מהשבוע – מסמל את אותו היום במשך כל השנה...

שבת שובה היא היום המסמל את שבתות השנה הקרובה. זוהי השבת הראשונה בשנה, השבת הקובעת, המכריעה, אין ייראו שבתותינו השנה. נכון יותר לומר, בשבת הזו אנו קובעים במו ידינו כיצד ייראו השבתות בשנת תשע"ט.

חשוב לנוח בשבת, אך בשבת הזו, כדאי הרבה יותר למלא אותה בתוכן רוחני – ערכי – איכותי נעלה, תוכן אותו היינו רוצים לראות בכל אחת משבתות השנה הקרובה. להקדים את קבלת השבת במספר דקות, להקפיד בדריכות על הלכות השבת, ליצוק תוכן רוחני לסעודות השבת, לשורר את הזמירות בהתרגשות, לתת לשבת הזו את המעמד הראוי, כשבת פותחת, ראשונה... או אז, נזכה כי כל שבתות השנה הקרובה ילמדו מהשבת הנוכחית כיצד צריכה להיראות שבת. 'יום זה מכובד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים!'

שמייה רבה, ששמו הגדול יתקדש בעולם, אך הוא עומד ושותק, והקהל במתח, מה הוא שותק? והנה קולו נשמע, קול של המקבל יסורים באהבה, והוא אומר כך: רבנו של עולם, מה אני מבקש ממך? אבי ואימי נהרגו בשואה, אשתי והילדים כולם אחד לאחד הלכו בשואה, אחי ואחיותי, גם ידידי וקרובי. ובקהל צמרמורת ודמעות בעיניים, הפצע עוד טרי לכל אחד מהם. ואומר אותו יהודי: מה אני מבקש ממך רבנו של עולם? **יש לי אליך בקשה אחת יתגדל ויתקדש שמייה רבה!** זו אמונה טהורה! רצוננו שכולם יעבדו אותך, שכולם יאמרו שמע ישראל! שיתגדל ויתקדש שמך בעולם זו אמונה!

צריך לומר סליחות ברגש ודמעות, י"ג מידות שכחם גדול מזכות אבות, מי יודע, אולי חלילה נגזר עלינו משהו לא טוב. לומר כל אמן בהתעוררות ובפרט 'אמן יהא שמה רבה' שמקרע גזר דין של שבעים שנה!! להקפיד על כל מצוה ומצוה. כל שנייה שהטלית על גופו של אדם יש לו מצוה ששקולה כנגד כל התורה כולה, אפילו מי שלא לובשים כיפה שילבשו טליתות קטן תחת הבגדים, וזה גם שמירה גדולה ממזיקים. עלינו לקבל קבלה אחת טובה ובזכות זה יוצאים זכאים בדין.

אנחנו שומעים את השופר שלושים יום, האם זה עשה לנו משהו? הזיז אותנו במשהו? כשיש תרגיל של צפירה בארץ, יודעים שזה תרגיל, ובכל זאת זה מזיז משהו בנימי הנפש. כל שכן כשמדובר באזעקת אמת. ילדים משחקים בכביש, נוסע שם נהג צופר וצופר... עד שאחד מהם הואיל בטובו לסובב את ראשו ולומר לו: שמענו אותך. אמר לו הנהג לא מספיק לשמוע צריך לזוז, אחרת יכול לקרות אסון! לא מספיק ששומעים, צריך להתעורר, צריך לדחוף את עצמו, התרועה מעוררת את הלבבות, אבל צריך לקום ולעשות תשובה, דרשו ד' בהמצאו, אין ימי רצון כאלה כל השנה, אסור להחמיץ את הימים המסוגלים האלו. שנזכה להחתם לשנה טובה ומבורכת, אמן.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכינו לעבור את ימי ראש השנה, לחיים טובים ולשלום, אבל האמת, שצריכים אנו עכשיו לפחד, אף יותר מלפני ראש השנה, ולמה? "בראש השנה יתבונן וביום צום כיפור יחתמו", ביום הכיפורים חותמים, הכתיבה כבר היתה, כולנו מקוים שנכתבנו לחיים טובים ולשלום, אבל מי יודע שמה חלילה, נכתב עליו או על מישהו מבני הבית דבר לא טוב בבריאות או בפרנסה, או דברים אחרים ח"ו. ועכשיו, לאחר הכתיבה הרבה יותר קשה לתקן.

אבל הקב"ה אוהב אותנו, לכן נתן לנו את עשרת ימי תשובה, שהם ימי רצון הגדולים ביותר מכל השנה כולה, אף יותר מימי האלול. רבותינו ז"ל דרשו על הימים האלה את הפסוק "דרשו ד' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", וכי יש ימים שד' אינו נמצא בהם כביכול? אלא אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ בהם יש קרבת אלוקים גדולה.

וכתוב בספרים הקדושים שהימים האלו ימים גדולים ושערי שמים פתוחים לכל דבר מצוה, וצדקה בימים אלו חשיבותה יותר מכל השנה, ועל אחת כמה וכמה שהם מסוגלים לחזור בתשובה שלמה.

צריך אדם לחשוב, שמא, אולי, חס וחלילה, משהו לא בסדר בדין מי יודע מה נכתב עלינו ועל כל הנלווים עלינו? **אבא שלנו, רוצה שתהיה לנו כתיבה וחתימה טובה, נתן לו אפשרות, ימי רצון גדולים מאד, עשרת ימי תשובה, ננצל אותם לטובתנו.**

ערב יום כיפור, לאחר השואה, במחנה בפולין התאספו יהודים שרידי חרב להתפלל תפילות היום הקדוש. הקהל יושב איש איש ודומייתו, איש איש ומכאובו. והיו שם שתי אדמור"ם קדושי עליון, והקהל מחכים שאחד הצדיקים יעלה, אך הם מתמהמהים, לא עולים. והנה הם מצביעים על אחד מהקהל, אחד פשוט לכאורה, ומורים לו שהוא יעלה, והוא עולה לפני התיבה... הציבור לא יודע מה מצאו בו, מה גדלות ראו בו? למה לא עלו בעצמם? יש מתח באוויר, היום גדול ונורא והוא רוצה לפתוח ולומר יתגדל ויתקדש

רגע חושבים
4 עמוד

פינת ההלכה
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפור לשבת
2 עמוד

התברר, כי אותו יהודי דל ואביון, אינו אלא בנו של היהודי העשיר, שהפקיד את הקוד הסודי והמיליונים הרבים שלו בידי רבי חיים, על מנת להעבירם לבנו. רבי חיים תפס את אותו יהודי, חיבקו ונישקו שעה ארוכה, ובעיניים דומעות אמר לו: 'אני לא מאמין, אני מחפש אותך כבר עשרים שנה!'

'עשרים שנה? מי מחפש אותי עשרים שנה? הן אני עזוב ובודד, ערירי וגלמוד! אין לי כלום, לא קורת גג, לא בגד ללבוש, בקושי מזון אני מקבל מאנשים טובים. מישהו מחפש אותי עשרים שנה? בשביל מה זה?' 'בדיוק בשביל זה', השיב רבי חיים בהתרגשות. 'כי לא עניי אתה, ורחוק מלהיות אביון כמטחוויו קשת. עושר רב שמור עבוך בחשבון הבנק בשווייץ, עושר שהותיר לך אבין מופקד בידי לפני עשרים שנה!' 'לרגע חשב אותו יהודי כי רבי חיים אולי חומד לו לצון. הוא מליונר? הן הוא מרגיש קבצן בן קבצן, היתכן כי דווקא הוא מליונר רב נכסים ורכוש?'

אך רבי חיים חזר על הבשורה, וסיפר לו את השתלשלות העניינים. על שהות אביו בגטו בימי האחרונים, על דאגתו הכנה להשאיר את רכושו בידיים טובות לתועלת דור העתיד, ועל העובדה שזכה לבסוף לקדש שם שמים במותו על קידוש השם. הבן הנרגש רטט בחוסר שליטה, עיניו זלגו דמעות אבל גיל מעורבות אלה באלה, הזכרונות מלפני יותר משני עשורים צפו ועלו בו, מטשטשים את שדה ראייתו... רק כשנרגע קמעא, חזר רבי חיים על הפרטים בניחותא, רשם את הקוד על דף, ונתן ליהודי שהפך ברגע מדל ואביון למליונר בקנה מידה גדול. רבי חיים הוסיף ועודדו: 'קח את הקוד הסודי, ועשה חיל בעסקיך!'; ואחרי כמה שעות נפרדו זה מזה לשלום...

הסיפור הזה הוא תמרור מאיר ובוהק עבורנו. פעמים מסתובבים יהודים טובים בתחושות זלות, חשים אביונים, מעוטי כוחות ונטולי עוצמה. אנשים עשויים להרגיש 'עזוב, אני כבר מבוגר', 'אני לא יכול להשתנות', 'אין בי כוחות יותר', 'הניסיון שלי הופך אותי לפסימי', 'אין לי את היכולות להתמודד'... האמת כל כך הפוכה – כולנו מיליונרים, אנשי חיל רבי עוצמה! כל יהודי, בכל גיל, בכל מצב, בכל תחושה ובכל מקום, יש בו נשמה אלוקית חצובה מתחת כסא הכבוד, נשמה שבורא עולם נטע בה את הכוחות והפנים אל תוכה עוצמות רוח ונפש שאין לתאר ולשער...

הנשמה הזו היא מנוע, מנוע זה לשון המעטה – הנשמה היא טורבינה רבת פאזות, מין תחנת כח ענקית בלבו של כל יהודי. בתוכה יש פתרונות לכל מצב, יכולות התמודדות עם כל קושי, וגם – אפשרויות רבות ומגוונות לנצח בכל קרב את היצר הרע, את קשיי היום יום, את כל המערכות, הפחדים, המצוקות, החרדות ושאר מרעין בישין... הנשמה לא זכתה בכך סתם, היא פשוט חלק רוחני, חצובה מתחת כסא הכבוד. זו פשוט חתיכה מבורא עולם בתוך הגוף שלנו, נתח מאבא שבשמים שהוא נתן לנו מתנה, והשכין בתוך הגוף שלנו חלק ממנו, כדי לתת לנו את כל הכוחות והיכולות הללו!

כל מה שאנו צריכים, זה להיות מודעים לאוצר הזה, להכיר אותו, ולהשתמש בו בעת הצורך... בכל עת קושי, בכל הזדמנות של מצוקה, בכל רגע של התמודדות – התבוננות כמה דקות על האוצר הזה והקשר שהוא מבטא בינינו ובין אבא שבשמים, מחשבה על מה שהאוצר הזה מכיל ועד כמה הוא מכיל פתרונות לכל סוגי המצבים – וכבר ייקל עלינו בהרבה. אם נלמד על האוצר הזה, אם נשקיע בו עוד מעט חשיבה – נגלה שאנו בעלי עוצמה שבעתיים ממה שהכרנו את עצמנו!

ואם בכל ימות השנה אנו נוטים לשכוח, או שטרדות היום יום משבשות לנו את המחשבה הנכונה, כמה טוב שהגיעו עשרת ימי תשובה, הנותנים לנו הזדמנות שנתית להציץ פנימה, אל נבכי הנשמה, ולגלות את האוצר היקר. לראות פתאום מי אנחנו, לעשות לעצמנו 'הערכת שווי מחדש', להבין כי יש אוצר בלב שלנו, האוצר הזה שווה הרבה יותר ממה שהערכנו אותו בעבר, וזה הזמן להתחיל להשתמש בו! עשרת ימי תשובה, הם הזדמנות שנתית לפתוח את העיניים ולפתוח את הלב. להרגיש, לחוש את האוצר, לממש אותו בידיים ולנצל אותו. זו החזרה בתשובה שכולנו – כל יהודי בכל מצב – יכול לעשותה והיא נגישה עבורו, צריך רק להתחבר!

אני מליונר

האם יצליח רבי חיים למצוא את בנו של העשיר לאחר השואה?

היה זה בשנות מלחמת העולם השנייה. עננים שחורים התקדרו בשמי אירופה היהודית, שנאת ישראל הרימה ראש, והפכה למפלצת רצח אכזרית, כילתה מיליוני יהודים, החריבה אלפי קהילות, ומוטטה מאות ערים. אירופה הבווערת לא הותירה הרבה סיכויים ליהודים המתגוררים בה, עד שכולם הבינו כי הם הבאים בתור, ונערכו לקדש שם שמיים במותם כבחייהם...

בגטו היהודי, הסתובב באותו יום יהודי, כשארשת דאגה מצפה את פניו. היה זה מחזה מצוי בגטו רווי הצרות והתלאות, ועם זאת, ניכר היה כי דאגת אותו יהודי חריגה ושונה מדאגות הגטו הרגילות. לפתע פגש את הגאון רבי חיים קרייזוויט צ"ל, לימים רבה של אנטוורפן, והשיח את אשר על לבו: 'ראה רבי, השמועות על הצפוי לנו אינן נותנות לי מנוח. אני בטוח בחסד ה' וברחמי, אך מוכן גם למות על קידוש שמו ית'. אלא שדאגה אחרת מכרסמת בי...'.

וכאן פתח היהודי את מצפוני לבו וסיפר: 'אני אדם עשיר, ומחזיק בחשבון בנק בשווייץ הון עתק. סבורני כי הרב אדם נאמן, ואני חפץ להפקיד בידי את הקוד הסודי למשיכת הכסף מהחשבון. אם אסיים את חיי על קידוש השם, ויאל נא הרב לחפש את יורשי ולמסור להם את הקוד הסודי, על מנת שהכסף שעמלתי עליו כל כך הרבה שנים – ישמש לפחות את צאצאיי ואת הדורות הבאים!'

רבי חיים שמע את היהודי, וחזקו כי לא יטוש השם את עמו, אך בד בבד – טוב עשה בהשתדלותו להציל למצער את רכושו הרב, בהפקידו את סודו. 'בעזרת השם תינצל מגיא ההריגה, ואם לאו – אם אזכה אני להינצל, הנני מבטיחך נאמנה לזכור היטב את הקוד הסודי, ולעשות ככל אשר ציויתני!'

חלפו כמה שנים, החרב המתהפכת הנאצית לא ידעה שובעה, מיליוני יהודים עלו בסערה השמימה על קידוש השם, בתוכם גם אותו יהודי עשיר. כשון הדי הקרובות, החל רבי חיים לחפש את אותו יהודי עשיר, אך לדאבונו גילה כי שמו מופיע ברשימת הרוגי המלחמה האכזרית...

רבי חיים לא שכח את צוואתו של אותו יהודי, את הסוד הגדול שהפקיד בידי האמונות. הוא נהג להסתובב בין האודים המוצלים מאש לחזק את ידיהם, ובד בבד חיפש באינטנסיביות אחרי יורשיו של אותו יהודי. עשרים שנה חיפש רבי חיים, עשרים שנה בהן ביקר בכל יבשת בעולם, פגש רבבות ניצולים, אך לא מצא קצה חוט...

לאורך שני העשורים הללו, המשיך רבי חיים בתדירות ובמסירות לשון את הקוד הסודי, כדי שאם וכאשר יימצא היורש - יוכל לתת לו את הקוד, ולאפשר לו גישה להון עתק אשר אביו הותיר לו. אפס, כי החיפושים העלו חרס...

אחרי יותר מעשרים שנות חיפוש, בביקורו באחת הערים בחו"ל, מצא בירכתי בית הכנסת אדם זר ותמהוני, אשר חזותו העידה עליו כי הוא דל ואביון וחסר כל. כמנהגו של רבי חיים, התקרב לאותו יהודי והזמינו לשוחח עמו, שיחת עידוד וחיזוק לשבור לב ומר נפש.

בתחילת השיחה, שאל רבי חיים לשמו. תשובת היהודי זקפה את גבותיו ומצחו נחרש קמטים. 'ומה שם אבין?' שאל רבי חיים במתח...

פרשת השבוע

פרשת וילך

פרשת וילך

בפרשת וילך יש מצוה הנוהגת אחת לשבע שנים בסיום שנת השמיטה בחג הסוכות כמו"ש בפסוק "הקהל את העם האנשים הנשים והטף... למען ישמעו ולמען ילמדו. ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת". המפרשים עמדו לבאר כמה דברים: א, מה המיוחד במצות הקהל שצריכה להיות דוקא בסוף שנת השמיטה. עוד שואלים המפרשים מדוע דוקא בחג הסוכות, והרי גם בפסח ושבועות עולים ישראל לבית המקדש ולמה לא נבחרו הם לצורך מצוה זו. ודבר נוסף יש להבין איך אפשר כי בקריאה של התורה פעם בשמונה שנים יהיה תועלת ללמוד ולשמור את כל מצוות התורה, מה המיוחד שיש בלימוד זה שיכול להביא את העם לידי יראה לשמור ולעשות את כל דברי התורה הזאת.

ובניהם אשר לא ידעו את הנסים ישמעו ולמדו ליראה את ה' אלוהיהם כל הימים". ודוקא בזמן זה בחג הסוכות של השנה השמינית שאז באמת רואים את גודל הנס שכבר עברה גם שנת השמיטה והתחילה השנה השמינית ועדיין אוכלים מתבואה של השישית.

ובזה מובן גם מדוע יש ללמוד הזה השפעה לזמן ארוך, כי כאשר אדם רואה את השפעת הנס, ואת נעימות לימוד התורה במשך שנה זו, הרי זה נוסף בו כוחות מיוחדים לאהבת תורה וקיום המצוות גם לשנים הבאות.

ובזה יתבאר לנו עוד פרט במצוה זו, והיא מצות הבאת הטף לכנס מיוחד זה. וכבר שאלו רבותינו (חגיגה ג) מהי מטרת הבאת הטף, הרי אינם מבינים כלום. והשיבו חז"ל כדי ליתן שכר למביאייהם. מלמד הפירוש הפשוט שהורים יקבלו שכר על הבאת הטף, ישנו כאן שכר וריחוק נוסף להורים, שהקטנים הללו שרואים מעמד כביר כזה של אלפים ורבותות שאינם לשמוע את התורה מפי ה'מלך', דבר זה יותיר בהם רושם עמוק של אהבת תורה גדולה שלא במהרה ימחה מזכרם וילווה אותם במשך חייהם. וזהו 'השכר' הגדול להורים.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

איסור בינו לבניה

9. ביום הכיפורים צריך לנהוג עם אשתו כדין כמו שאינה טהורה (ולכן אין לישון עמה במיטה אחת בין ביום בין בלילה) ובמקום צורך מותר להעביר מידו לידה.

הבדלה במוצאי הצום

10. אין לאכול ולשתות במוצאי יום הכיפורים קודם שיעשה הבדלה על הכוס, וגם נשים חייבות בהבדלה ויכולות להבדיל לעצמן. אולם מי שהוא צמא ביותר וקשה עליו לחכות להבדלה יכול לשתות מים קודם שיעשה הבדלה (לאחר שיצא כבר הצום).

11. אין לברך על בשמים במוצאי הצום הכיפורים.

12. צריך לברך ברכת "מאורי האש" על הנג, והווקא על נר ששבת דהיינו נר שהיה דולק מערב יום הכיפורים, או שיכול לברך על נר שהודלק מנר שהיה דולק מערב יום הכיפורים, ואם אין לו נר ששבת אין לו להדליק נר במוצאי הכיפורים ולברך עליו ברכת "מאורי האש", ולכן אם אינו מוצא נר ששבת יכול להבדיל ללא ברכת מאורי האש ולחפש אחר זמן נר ששבת.

ישנם הרבה דיני תפילה ביום זה, אולם נציין שני דברים שצריך להיזהר בהם:

צריך לעמוד בכל וידוי ווידוי, ולכתחילה אין להישען או להיסמך על איזה דבר, אולם חולה או זקן שקשה להם לעמוד רשאים, ויכה בנחת באגרופו כנגד הלב (שזה כ-4 אצבעות מתחת ליד השמאל), ויכוין מה שמוציא מפיו ויתכוין לשוב בתשובה על חטאיו.

בתפילת מוסף בחזרת הש"ץ נוהגים לכרוע על הארץ בשעה שהשליח ציבור אומר "הכהנים והעם..", וצריך להניח איזה דבר שיהיה מפסיק בינו לבין הארץ כגון מגבת או סדין וכדומה, כדי שלא יהיה משתחוה על הארץ.

הרב רועי גונן כותב את מדור ההלכות באתר ההלכות נוספות נכנסו לאתרנו: Rabenu.com

בספר 'אזנים לתורה' מבאר מדוע דוקא חג הסוכות בסוף שנת השמיטה היתה בו מצוה זו: כי חג הסוכות נקרא גם חג האסיף, ובשנים כתקנן אוספים בו את התבואה שנלקטה מהשדות, ואז יש לאדם שמחה כשרואה את פרי עמלו. אך בשנת השמיטה שאין אסיף הרי לכאורה אין שמחה. אולם באמת באותם שנות שמיטה כשהיו בני ישראל חפשים מעבודת האדמה היו מרבים לעסוק בדברי תורה וקיום המצוות, ובסוף השנה היה להם חג האסיף רוחני. ובכדי להגדיל את ערך האסיף הרוחני הזה ושמחתו, היה המלך קורא באזני כל ישראל את התורה בבית המקדש, למען ידעו כל העם את הערך הגדול של לימוד התורה וקיום מצותיה, ועל ידי זה ישתדלו לשקוד על לימוד התורה גם בשאר השנים שבהם הם עסוקים בעבודתם.

טעם נוסף כותב שם: הרי עם ישראל לא עסק שנה שלמה בעיבוד האדמה, ואכל מברכת ה' בשנה השישית במשך שלוש שנים כמו"ש בפסוק "וצוית את ברכתי לכם בשנה השישית ועשת את התבואה לשלש השנים", עד שנשארה בידו תבואה לשנה השמינית, ולמראה הנס הגדול הזה ומילוי ההבטחה האמורה בתורה, זו היא "שעת הכושר" להכניס בלב העם את אהבת הבורא וקיום מצוותיו, ולכן קורא המלך באזני העם את התורה הזאת "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה'..".

של תענוג, אולם אם ידיו מלוכלכות או שנוטף לו דם מהיד או מהאף וכדומה מותר לו לרחוץ כיוון שאין זה רחיצה של תענוג, וכן תינוק שעשה צרכיו והתלכלך מותר לשטוף.

4. כאשר קם בבוקר נוטל את ידיו שלוש פעמים עד סוף קשרי האצבעות (ולא ירחוץ את כל פרק היד כאשר נוהגים כל השנה), ויברך על "נטילת ידים", וכן כאשר יוצא מבית הכסא אחר עשיית צרכיו יטול עד סוף קשרי אצבעותיו, ואין לשטוף פניו בקומו מהשינה וכדומה, אבל להעביר מים על עיניו כדי להסיר הלפופים מותר, וטוב להחמיר שבמוצאי יום הכיפורים יטול את ידיו שלוש פעמים עד הזרוע, וכהן שעולה לדוכן נוטל ידיו כרגיל עד סוף הפרק.

איסור נעילת הסנדל

5. אסור לנעול סנדל או מנעל של עור ואפילו אם לובש גרבים ועליהם נעלי העור אסור לעשות כן, וגם האישה אסורה לנעול מנעלי עור, וכן טוב לחנך את הילדים הקטנים שלא ינעלו מנעלי עור, ובמקום שמצויים שם עקרבם ונחשים מותר לנעול נעלי עור כאשר יוצא לרחוב כדי להגן על רגליו, ומנעלי בד או גומי מותר לנעול ביום הכיפורים, וכן נעלים שיש עליהם למעלה רצועה של עור (קבקים) מותר לנעול ביום הכיפורים.

6. ביום הכיפורים יש לברך ברכת "שעשה לי כל צרכי" אף על פי שאינו נועל נעלים של עור, ומי שנעל נעלי בית ביום הכיפורים (ולא נעלים מבד) טוב להחמיר שבמוצאי יום הכיפורים ינעל בפרק זמן מועט נעלים מעור.

איסור סיכה

7. אסור לסוך בשמן ביום הכיפורים, ואפילו מקצת גופו, וכן אין לשים קרמים וכל מיני משחות לצורך ריח טוב, אלא ישים מערב יום הכיפורים.

8. מותר לשאוף טבק ביום הכיפורים, וכן להריח בשמים, ואדרבה יש בזה מצוה כדי שיוכל להשלים למאה ברכות, ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום ובלבד שיהיה הסח דעת בין פעם לפעם.

פינת ההלכה

פרשת וילך

הלכות יום כיפור

ביום הכיפורים ישנם חמישה איסורים:

1. אכילה ושתיה.
2. רחיצה.
3. סיכה.
4. נעילת הסנדל.
5. תשמיש המיטה.

וכן אסור לעשות מלאכה כמו ביום שבת וכל העושה מלאכה במזיד חייב כרת, ואין הבדל בין יום הכיפורים לבין ליל יום הכיפורים, בכל הדברים הללו, ואין הבדל בין האנשים לנשים.

1. מצוה מן התורה להוסיף מחול על הקודש ביום הכיפורים, ולקבל את כל האיסורים שאסורים ביום הכיפורים כמה דקות לפני השקיעה, וגם לנשים יש מצוה תוספת מחול על הקודש, ולכן יפרשו מכל מלאכה כמה דקות לפני השקיעה ויקבלו על עצמם את קדושת יום הכיפורים.

2. קטן מגיל 13 וקטנה מגיל 12 חייבים לצום כשאר כל האנשים (אלא אם כן הרופא קבע שיש סכנה בכך), וקטן מגיל 12 וכן קטנה מגיל 11 יתענו עד חצות יום או כפי כוחם, וקטנים בגיל 9-10 יתענו תענית שעות, ואם הם פחותים מגיל 9 לא צריכים להתענות כלל אפילו אם הם רוצים צריך למחות בידם.

איסור רחיצה

3. אסור לרחוץ במים ביום הכיפורים, בין בחמים בין בצונן, בין כל גופו בין מקצת גופו, ואסור אפילו להושיט את אצבעו למים, וכן אסור לטבול במקוה ביום הכיפורים, וכל מה שאסרו זה דווקא רחיצה

של נגרים ורק מגיבים לחיים. מגיבים לחדשות, לבוס, לטלפון מהבנק, לפרסומות, למה שאנשים אומרים... אפשר אחרת. ליזום. לחשוב. לקום כל בוקר ולומר "מה אני עושה היום שאף אחד לא העז לעשות?". "איך החיים שלי יכולים להיראות, אם אני אנווט ואקח יוזמה כבר היום?". "כיצד אני מפסיק לעבוד על טייס אוטומטי ופותח חלון חדש". שנה חדשה זה לא רק להפוך עוד דף ביומן.

רגע חושבים

הרב יואב שאולני

איך מתחילים שנה?

יש סיפורים שיכולים לשנות חיים!!!

סיפר הרב מאיר שצ'רנסקי זצ"ל, המייסד המיתולוגי של סמינר שצ'רנסקי בתל אביב, עוד לפני קום המדינה, על דילמה קשה שהיתה לו, במה יעסקו הבנות בגמר לימודיהם בסמינר. "ואז" כותב רבי מאיר בזיכרונותיו "נסעתי באותם ימים באוטובוס עם ד"ר עציון, ופרשתי בפניו את דאגתי המכרסמת, באשר לעתיד גורלן של הבנות. והוא יעץ לי לפתוח סמינר למורות ולהבטיח באופן זה את המשך שרשרת הדורות. עצתו מצאה חן בעיניי. שהגיע האוטובוס לרחוב אלנבי, ירדתי. נכנסתי לבית דפוס בפירת הרחובות אלנבי – גרוזברג והדפסתי מודעות על פתיחת סמינר 'בית יעקב' לגנות ולמורות".

כה, פשוט וקל, יש בעיה, הגיע רעיון, יורדים ועושים היסטוריה.

ליזום ולא להיגר

כל אחד מאיתנו הרוצה להצליח, וכל אחד רוצה להצליח בתחומו, חייב לשאול את עצמו האם אני נגרר או יוזם. רוב בני האדם הם במצב

שנה חדשה היא קודם כל הזמן להחליט –

מה הצעד המעשי שאני עושה כדי להגשים את החלום שלי?

החלטנו לכתוב ספר?

היום! אני מתחיל לכתוב אותו.

החלטנו לסיים את הש"ס?

היום! אני מתחיל את הדף הראשון במסכת ברכות.

חשבנו על הקמת שיעור?

מצוין! מיד יוצאים לדרך ו"מזיזים" דברים.

חכמי המחשבה הגדירו: שנה חדשה. אדם חדש. כדי להיות אדם חדש, צריך לאתגר עצמינו ברעיונות חדשים ומבחן האומץ הוא זה שירתום לעשייה. אחת התגליות המשמעותיות בקרב האנושות אשר פתחה את העת החדשה היא גילוי אמריקה, הגילוי הכפיל את הידע שהאנושות המודרנית צברה עד אז ושילש את הכלכלה העולמית. ואותו כריסטופר קולומבוס היטיב לתאר את הנוסחה להצלחה: "אתה לעולם לא תוכל לחצות את האוקיינוס עד שיהיה לך את האומץ לאבד את מראה החוף".

שנה טובה ומתוקה

שנת עשייה ושגשוג

ושנזכה כלנו לחצות את אוקיינוס של החיים ללא מכשולים!

הרב יהודה שמעוני מרצה באתר ישיבת אור דוד
Rabenu.co.il למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו:

יש ערב אחד בשבוע שאסור לכם לפספס

הצטרפו לאלפי צופים המגיעים מכל קצוות הארץ והתחברו לנקודות החשובות ביותר בחייכם
שיעור המוסר הגדול בתבל

מפי הקול חוצב הלהבות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

בכל יום רביעי בשעה 22:00
ישיבת אור דוד רח' המכבים 108 בני ברק

רב מקדים הרב יורם סרי שליט"א אב"ד מודיעין עלית בשעה 21:15

מקום מסודר לנשים

מסודר בליון ובאתרנו Rabenu.co.il

מועבר בקול הלשון 03-6171111